

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 10 april 2002 (15.4)
(OR. fr)**

7772/02

ENV	208
AGRI	79

FÖLJENOT

från:	Sylvain BISARRE, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
mottagen den:	26 mars 2002
till:	Javier SOLANA, generalsekreterare/hög representant

Ärende:	Rapport från kommissionen om genomförandet av direktiv 79/409/EEG om bevarande av vilda fåglar
	– Uppdatering för perioden 1996–1998 baserad på information som lämnats av medlemsstaterna om tillämpningen av nationella bestämmelser enligt direktivet

För delegationerna bifogas kommissionens dokument – KOM(2002) 146 slutlig.

Bilaga:KOM(2002) 146 slutlig

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 25.03.2002
KOM(2002) 146 slutlig

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN

**OM GENOMFÖRANDET AV DIREKTIV 79/409/EEG
OM BEVARANDE AV VILDA FÅGLAR**

– UPPDATERING FÖR PERIODEN 1996–1998

**baserad på information som lämnats av medlemsstaterna om tillämpningen av
nationella bestämmelser enligt direktivet**

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN

OM GENOMFÖRANDET AV DIREKTIV 79/409/EEG OM BEVARANDE AV VILDA FÅGLAR

UPPDATERING FÖR PERIODEN 1996–1998

**baserad på information som lämnats av medlemsstaterna om tillämpningen av
nationella bestämmelser enligt direktivet**

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1.	Inledning.....	3
2.	Arternas bevarandestatus (artiklarna 1 och 2)	5
2.1	Målen med dessa artiklar.....	5
2.2	Förteckning över fåglar i Europeiska unionen	5
2.3	Tendenser och status för fågelpopulationerna	5
2.4	Uppgifter som medlemsstaterna lämnat i sina treårsrapporter	6
3.	Bevarandet av livsmiljöer och ett nät av särskilda skyddsområden (artiklarna 3 och 4).....	7
3.1	Målen med dessa artiklar.....	7
3.2	Uppbyggnad av nätet av särskilda skyddsområden per medlemsstat	7
3.3	Ändamålsenligheten för nätet av särskilda skyddsområden.....	11
4.	Jakt och fångst (artikel 5–9)	12
4.1	Målen med dessa artiklar.....	12
4.2	Ny lagstiftning som har införts under den aktuella perioden och viktiga ändringar i den befintliga lagstiftningen	13
4.3	Ändringar i medlemsstaternas jaktbestämmelser, avseende antal arter som får jagas, jaksäsongens begynnelse- och slutdatum, och områden där det är förbjudet att jaga.....	14
4.4	Viktiga undantag i skyddssystemet som har införts under den aktuella perioden, eller som har strukits eller ändrats.(artikel 9).....	21
5.	Forskning och kompletterande åtgärder (artiklarna 10, 11, (13 och 14))	23
5.1	Målen med dessa artiklar.....	23
5.2	Forskning och nödvändigt arbete som måste utföras av kommissionen.....	23
5.3	Forskning och nödvändigt arbete som utförs av medlemsstaterna	24
5.4	Införande av fågelarter som inte förekommer naturligt inom medlemsstaternas europeiska territorium	29

1. INLEDNING

Denna rapport har upprättats på grundval av de uppgifter som finns i de nationella rapporter som medlemsstaterna har lämnat till kommissionen i enlighet med artikel 12 i direktivet. Den avser åren 1996, 1997 och 1998.

I denna rapport redovisas endast de viktiga skillnaderna jämfört med den tidigare rapporten (se ”Rapport från kommissionen om genomförandet av direktiv 79/409/EEG om bevarande av vilda fåglar – Uppdatering för perioden 1993–1995”).

Förutom de treårsrapporter som har lämnats av medlemsstaterna måste man även ta hänsyn till de uppgifter som medlemsstaterna har lämnat till kommissionen i enlighet med artiklarna 4 och 9 i direktivet.

Genom artikel 1 i direktiv 79/409/EEG¹, ändrat genom direktiv 81/854/EEG², 85/411/EEG³, 86/122/EEG⁴, 91/244/EEG⁵, 94/24/EG⁶ och anslutningsakterna för Grekland⁷, för Spanien och Portugal⁸ samt för Österrike, Sverige och Finland⁹, inrättas ett allmänt bevarandesystem för alla arter av vilda fåglar som förekommer naturligt inom medlemsstaternas europeiska territorium på vilket fördraget tillämpas (utom Grönland). Systemet omfattar skydd, skötsel, förvaltning och kontroll av dessa arter och det reglerar jakten och infångandet av vilda fåglar. Det gäller för fåglar samt för deras ägg, bon och livsmiljöer. I artikel 2 fastställs ett mål för skyddet av samtliga fågelarter och samtidigt kopplas detta mål samman med arternas ekologiska behov och allmänhetens vetenskapliga och kulturella behov, rekreationsbehov och ekonomiska krav.

Direktivet är inriktat på två huvudteman, nämligen skydd av livsmiljöer, vilket behandlas i artiklarna 3 och 4, samt exploatering, vilket regleras i artikel 5–9.

I artikel 10 föreskrivs att medlemsstaterna skall främja utvecklingen av forskning inom området skydd av vilda fåglar.

I artikel 11 föreskrivs att medlemsstaterna skall se till att införandet av fågelarter som inte förekommer naturligt i vilt tillstånd inte skadar den lokala floran och faunan.

I enlighet med artikel 12 skall medlemsstaterna lämna en rapport till kommissionen om tillämpningen av nationella bestämmelser som antagits i enlighet med direktivet. För den aktuella perioden (1996–1998), har flera medlemsstater lämnat sin rapport för sent, och den sista inkom till kommissionen först i juli 2001.

¹ Direktiv 79/409/EEG, EGT L 103, 25.4.1979.

² Direktiv 81/854/EEG, EGT L 319, 7.11.1981, s. 3.

³ Direktiv 85/411/EEG, EGT L 233, 30.8.1985, s. 33.

⁴ Direktiv 86/122/EEG, EGT L 100, 16.4.1986, s. 22.

⁵ Direktiv 91/244/EEG, EGT L 115, 8.5.1991, s. 41.

⁶ Direktiv 94/24/EEG, EGT L 164, 30.6.1991, s. 9.

⁷ EGT L 291, 19.11.1979, s. 17.

⁸ EGT L 302, 15.11.1985, s. 221.

⁹ EGT L 1, 1.1.1995, s. 125.

De åtgärder som vidtas inom ramen för direktivet får under inga omständigheter leda till en försämring av situationen beträffande bevarandet av de arter av vilda fåglar som förekommer naturligt inom medlemsstaternas europeiska territorium (artikel 13) och medlemsstaterna får införa strängare skyddsåtgärder än de som föreskrivs i direktivet (artikel 14).

Artikel 15–19 gäller vissa formaliserade förfaranden, bl.a. inrättandet av en rådgivande kommitté för anpassning till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen och för att möjliggöra nödvändiga ändringar. I dessa artiklar behandlas även förfaranden och tidsfrister för genomförande.

2. Arternas bevarandestatus (artiklarna 1 och 2)

2.1 Målen med dessa artiklar

- I artikel 1 definieras de mål som fastställts för direktivet. Direktivet avser arterna, dvs. alla populationer och individer oavsett deras ursprung. Undantagna är populationer av tamdjurstyp som är väl igenkännbara även om de har återvänt till vilt tillstånd (som de fria populationerna av stadsduvor), samt de arter vars förekomst i gemenskapen endast beror på etableringen av populationer som avsiktligt eller av en tillfällighet har förts in, eller iakttagandet av individer för vilka det inte råder några tvivel om att de har rymt från fångenskap. Även exemplar som lever i fångenskap är undantagna. Förteckningen över fågelarter som förekommer naturligt inom medlemsstaternas europeiska territorium utarbetas på ett naturligt sätt genom tillägg av förteckningar som är godkända av medlemsstaternas fågelkommittéer eller åtminstone av författarna till fågelförteckningarna.
- I artikel 2 i direktivet fastställs ett mål för att skydda de fågelarter som omfattas av direktivet och samtidigt kopplas detta mål samman med arternas ekologiska behov och med allmänhetens vetenskapliga och kulturella behov, rekreationsbehov och ekonomiska krav. I artikeln föreskrivs uttryckligen dels en bevarandepolitik och dels en politik för förvaltning och, vid behov, för återställande eller begränsning av arterna.

2.2 Förteckning över fåglar i Europeiska unionen

En förteckning över fåglar i Europeiska unionen finns på följande Internet-adress: http://www.europa.eu.int/comm/environment/nature/directive/birdspage1_en.htm. Den uppdateras genom de rapporter från medlemsstaternas fågelkommittéer som har publicerats fram till slutet av 1999.

Förteckningen följer den ordning, systematik och nomenklatur som antagits av Voous (1973, 1977) med vissa ändringar som gjordes vid expertmötet den 24 mars 1988. I förteckningen upptas vissa klart avgränsade former som ibland betrakats som arter. De anges efter de arter som de för närvarande är knutna till, utan att ställning tas till deras taxonomiska placering. För att förenkla jämförelser med Sibley och Monroes resultat, som är den referensförteckning som används bland annat inom ramen för CITES, anges synonymer. Dessutom har det sammanställts en alternativ förteckning som följer samma ordning som Sibley och Monroes förteckning.

För att en art skall kunna upptas i Europeiska unionens förteckning skall den ha observerats i vilt tillstånd i minst en av medlemsstaterna. Den skall också ha godkänts av en av de nationella fågelkommittéerna och ha publicerats i deras årsrapport. Arter som de nationella kommittéerna anser vara av tveksamt ursprung medtas inte.

2.3 Tendenser och status för fågelpopulationerna

En genomgång av statusen för de europeiska fågelarterna offentliggjordes av BirdLife International 1994. Detta är för närvarande den bästa vetenskapliga information som är tillgänglig på EU-nivå, vilket även har fastställts av direktivets styrgrupp, Orniskommittén. Denna översikt, som är resultatet av fyra års insamling av data och analyser, har för första gången gjort det möjligt att dokumentera i vilken utsträckning fågelpopulationerna minskat på hela kontinenten.

I denna studie identifierades 514 fågelarter som regelbundet iakttas i Europa. Av dessa har 236 en ganska bra bevarandestatus och har ett stort utbredningsområde utanför Europas gränser. Av de 278 övriga arterna har 83 också en gynnsam bevarandestatus men deras utbredningsområde är koncentrerat i Europa. Sammanlagt har 319 arter av 514 (62 %) en bevarandestatus som allmänt sett kan betecknas som tillfredsställande. Resten, dvs. 195 arter (38 %) har en ogynnsam bevarandestatus, antingen därför att dessa arter visar en tydlig tendens till minskning eller för att de har ett utbredningsområde som är (ibland mycket) begränsat. Nästan 25 % av de arter som regelbundet iakttas i Europa har minskat betydligt i antal under de senaste tjugo åren.

Eftersom fåglar i allmänhet är bra på att anpassa sig till miljöförändringar är man rädd för att deras minskning i antal speglar vad som händer ett antal andra grupper av djur eller växter, dvs. en allvarlig försämring av den biologiska mångfalden i Europa, både vad gäller spridningen och mängden arter.

Nedgången för de flesta fågelpopulationer är förknippad med förändringar i markanvändningen och markförvaltningen. Jordbrukets intensifiering är den främsta orsaken för den fastställda minskningen. Denna är huvudanledningen eller åtminstone en anledning till försämringen av läget för 42 % av de arter vars antal minskar. Utplånandet och försämringen av livsmiljöerna, särskilt våtmarker är också en avgörande faktor. Exploateringen bland annat genom jakt, har ibland en negativ inverkan på populationerna av dessa hotade arter, men den spelar mer en underordnad roll.

2.4 Uppgifter som medlemsstaterna lämnat i sina treårsrapporter

Inom ramen för sin treårsrapport i enlighet med artikel 12 är medlemsstaterna inte skyldiga att informera kommissionen om genomförandet av de två artiklar i vilka de allmänna skyldigheter som följer av direktivet fastställs. Vissa medlemsstater (Sverige, Finland, Irland och Förenade kungariket) redogör emellertid ändå för lagstiftningsläget.

- I Finland utarbetades en ny naturvårdslag under föregående period, som tar hänsyn till bestämmelserna och kraven i fågeldirektivet (79/409/EEG). Den trädde i kraft den 1 januari 1997. Närmare tillämpningsbestämmelser antogs genom den finska förordningen 160/1997 och trädde i kraft i mars 1997.
- Förenade kungariket nämner i sin rapport ett antal åtgärder som vidtagits för att förbättra genomförandet av direktivet och följa populationsutvecklingen hos fåglar som skyddas i direktivet. I slutet av den aktuella perioden utarbetades en sammanfattning, där statusen för alla fågelarter som häckar i Förenade kungariket beskrivs och där man bedömer de ändringar som inträffat under perioden 1996–1998. 1998 meddelade regeringen att den som ett led i sin politik för hållbar utveckling fastställt 14 huvudindikatorer. En av dessa indikatorer avser utvecklingstendenserna i fråga om häckande fåglar, och anses utgöra ett mått på det allmänna tillståndet i den naturliga miljön och stadsmiljön.

3. BEVARANDET AV LIVSMILJÖER OCH ETT NÄT AV SÄRSKILDA SKYDDSOMRÅDEN (ARTIKLARNA 3 OCH 4)

3.1 Målen med dessa artiklar

- Av artikel 3 framgår att det är ytterst viktigt att bevara eller förbättra fåglarnas livsmiljöer, och detta är också en förutsättning för att det skall vara möjligt att uppnå direktivets mål. I artikeln införs begreppet "tillräckligt varierande och stora livsmiljöer". Dessutom föreskrivs en strategi som vilar på två tillvägagångssätt: skapandet av skyddade och förvaldade områden samt vidtagandet av allmänna åtgärder som säkerställer en utveckling som främjar livsmiljöerna. På samma sätt som i artikel 2 handlar det inte bara om att bevara utan även om att återställa och t.o.m. skapa livsmiljöer. Skyddet av livsmiljöer är en skyldighet som är grundad på formella åtaganden.
- Artikel 4 är en central del av direktivet. Där beskrivs de skyddsåtgärder som skall vidtas för att säkerställa lämpliga livsmiljöer för ett visst antal särskilt hotade arter som upptas i bilaga 1 till direktivet samt för flyttfåglar. Återigen används två tillvägagångssätt, å ena sidan särskilda åtgärder för hela territoriet, å andra sidan inrättandet av ett nät av särskilda skyddsområden. Detta är områden som medlemsstaterna pekat ut i tillräckligt antal och som har en tillräckligt stor yta för att säkerställa att de berörda arterna har gynnsamma villkor i hela utbredningsområdet.

De skyldigheter som anges i första meningen i artikel 4.4 i direktiv 79/409/EEG har i enlighet med artikel 7 i rådets direktiv 92/43/EEG ersatts med skyldigheterna i artikel 6.2–6.4 i det direktivet sedan det trädde i kraft i juni 1994.

Kommissionen har till uppgift att se till att det nät som inrättas är sammanhängande och adekvat. Naturligtvis kan nätet inte ensamt säkerställa skyddsmålet. Dess roll blir dock allt viktigare ju känsligare arten är för förändringar i livsmiljön och ju mindre utomstående hjälp som kan förväntas.

3.2 Uppbyggnad av nätet av särskilda skyddsområden per medlemsstat

Belgien

- Inget nytt område har klassificerats under perioden 1996–1998 och den skyddade ytan har inte ökat.
- Polderområden och deras mikrorelief har upptagits som känsliga områden i de särskilda skyddsområdena i den flamländska regionen.

Danmark

- Inget nytt område har klassificerats under perioden 1996–1998 och den skyddade ytan har inte ökat.
- Flera åtgärder som syftar till att undvika en försämring av livsmiljöerna eller till att hindra allvarliga störningar har vidtagits. Inom de särskilda skyddsområdena finns vissa underområden som åtnjuter ett förstärkt skydd (viltvård och viltreservat). Under den aktuella perioden har 23 föreskrifter antagits om nyttjandet av dessa underområden, om allmänhetens tillträde och om jakt.

- På grundval av artikel 4.3 i direktivet om bevarande av vilda fåglar sammanställde Danmark under 1998 kompletterande information om de 111 fågelskyddsområden som klassificerats, och uppdaterade uppgifterna om fågelpopulationerna i dessa områden. Dessa uppgifter har förts in i de standardformulär som används för Natura 2000.
- Ett antal nationella projekt för att återställa naturen i särskilda skyddsområden inleddes och genomfördes delvis under perioden 1996–1998. Kostnaden för dessa åtgärder uppgick till 90 miljoner danska kronor, varav en del var medel från Life.
- I en ny föreskrift (bekendtgørelse nr. 782 från november 1998) klargörs för de behöriga myndigheterna att konsekvensbedömningar av projekt som kan komma att påverka ett särskilt skyddsområde måste omfatta en bedömning av projektets effekter på skyddade fågelarter. Projektet får inte genomföras om bedömningen visar att det medför en förlust av livsmiljöer eller allvarliga störningar för de arter som området är avsett att skydda. Enligt artikel 6 i direktiv 92/43/EEG får undantag från denna regel emellertid beviljas när det finns ett allt överskuggande allmänintresse.

Tyskland

Förbundsländerna ansvarar för att klassificera särskilda skyddsområden.

- Under den aktuella perioden har 65 nya skyddsområden klassificerats i Tyskland. Enligt uppgifterna i tabellerna i Natura-barometern som offentliggjordes i maj 1996 och februari 1999 har dessa nya områden en yta på 5 584 km². Vid utgången av 1998 fanns det 551 särskilda skyddsområden med en yta på över 14 000 km² i Tyskland.
- Varje planerat projekt som skulle kunna medföra betydande förändringar inom de särskilda skyddsområdena är underställd ett preliminärt godkännande av de behöriga myndigheterna.

Grekland

- Under de tre aktuella åren klassificerades 26 nya särskilda skyddsområden i Grekland. Dessa nya områden har en yta på 3 049 km². Vid utgången av 1998 fanns det 52 särskilda skyddsområden i Grekland med en yta på 4 965 km².
- Under samma period inleddes sex Life-Nature-projekt, varav två hade direkt anknytning till särskilda skyddsområden.

Spanien

- Under den aktuella perioden klassificerades 21 nya särskilda skyddsområden i Spanien. Dessa nya områden har en yta på 7 853 km². Vid utgången av 1998 fanns det 170 särskilda skyddsområden i Spanien med en total yta på 33 191 km².
- För en stor del av dessa särskilda skyddsområden har förvaltningsplaner fastställts och bevarandeåtgärder vidtagits under de regionala myndigheternas överinseende.
- Flera viktiga projekt för att återställa livsmiljöer eller ekosystem som är viktiga för fåglarna och åtgärder för att bevara hotade arter (*Aquila adalberti*, *Hieraaetus fasciatus*, *Gypaetus barbatus*, *Columba bolli*, *Columba junoniae*, *Otis tarda*, *Ciconia nigra* m.fl.) har fått stöd från Life-Nature.

Frankrike

- Under den aktuella perioden klassificerades 10 nya särskilda skyddsområden i Frankrike. Dessa nya områden har en yta på 807 km². Vid utgången av 1998 fanns det 109 särskilda skyddsområden i Frankrike med en total yta på 7 877 km².
- Samtidigt har flera viktiga åtgärder för att bevara, stärka och rädda arter eller områden inletts med medel från Life-Nature, bland annat införande av grågam (*Aegypius monachus*) i Jonte-passet, förstärkning av populationerna av rödfalk (*Falco naumanni*) i Medelhavsområdet och återinförande av kopparand (*Oxyura leucocephala*) på Korsika.
- Arbetet för att bevara fåglarnas livsmiljöer har också tagit sig uttryck i inrättandet av nio naturreservat med en total yta på 13 000 hektar.

Irland

- Under den aktuella perioden klassificerades 25 nya särskilda skyddsområden i Irland. Dessa nya områden har en yta på 587 km². Vid utgången av 1998 fanns det 100 särskilda skyddsområden i Irland med en total yta på 2 165 km².
- Utanför dessa särskilda skyddsområden har ett antal representativa ekosystem skyddats, däribland 79 naturreservat, 5 djurreservat, 69 sjöfågelreservat och 5 nationalparker.

Italien

De autonoma regionerna och provinserna ansvarar för att klassificera särskilda skyddsområden.

- Under den aktuella perioden klassificerades 121 nya särskilda skyddsområden i Italien. Dessa nya områden har en yta på 6 397 km². Vid utgången av 1998 fanns det 201 särskilda skyddsområden i Italien med en total yta på 9 561 km².

Luxemburg

- Under den aktuella perioden klassificerades 7 nya särskilda skyddsområden i Luxemburg. Dessa nya områden har en yta på 34 km². Vid utgången av 1998 fanns det 13 särskilda skyddsområden i Luxemburg med en total yta på 160 km².

Nederländerna

- Under den aktuella perioden klassificerades 7 nya särskilda skyddsområden i Nederländerna. Dessa nya områden har en yta på 233 km². Vid utgången av 1998 fanns det 30 särskilda skyddsområden i Nederländerna med en total yta på 3 509 km².
- Under samma period har dessutom ett antal mindre naturreservat inrättats i enlighet med naturvårdslagen.

Österrike

- Under den aktuella perioden klassificerades 58 nya särskilda skyddsområden i Österrike. Dessa områden har en total yta på 11 333 km².

Portugal

- Inget nytt område har klassificerats under perioden 1996–1998 och den skyddade ytan har inte ökat.

Finland

- Under perioden 1996–1998 klassificerade Finland 439 särskilda skyddsområden. Dessa områden omfattar två nationalparker och 311 skyddsområden på privat mark. Vid utgången av 1998 omfattade det skyddade nätet mer än 29 311 km², dvs. ungefär åtta procent av Finlands territorium.
- En övergripande utvärdering av systemet med skyddsområden inleddes 1996. Syftet med denna utvärdering är att rangordna områdena beroende på hur viktiga de är och bestämma vilka områden som skall prioriteras.
- Ett stort antal projekt för att återställa livsmiljöer eller bevara arter har erhållit finansiellt stöd från Life-Nature-programmet. Tre projekt som inleddes 1995 har fortsatt under den aktuella perioden. 5 projekt inleddes under 1996 och 5 under 1997. Alla dessa projekt har genomförts i särskilda skyddsområden.

Sverige

- Under perioden 1996–1998 klassificerade Sverige 302 särskilda skyddsområden. Vid utgången av 1998 omfattade det skyddade nätet mer än 21 360 km², dvs. ungefär fem procent av Sveriges territorium.
- Under perioden 1996–1998 har skogsstyrelsen och jordbruksverket antagit ett antal föreskrifter i syfte att skydda naturen, bl.a. om förbud mot avverkning, skydd av känsliga biotoper, skydd av djur och växter, skyddsområden m.m.
- Sedan 1994 föreskrivs i 19 c § i naturvårdslagen att de särskilda skyddsområdenas skyddsnivå inte får ändras utan regeringens tillåtelse. Regeringen utövar alltså överinseende och kontroll över sådana beslut. Paragrafen preciserades 1997 genom en bestämmelse enligt vilken regeringens kontroll inte endast avser upphävandet av skyddet för ett särskilt skyddsområde, utan också undantag från skyddsföreskrifter för sådana områden. Denna paragraf har dessutom ändrats så att regeringens kontroll inte omfattar undantag som endast riskerar att leda till obetydlig skada på skyddsområdet.
- Vid beslut om undantag från föreskrifterna för ett särskilt skyddsområde som utgör ett reservat, eller om upphävande av ett sådant skydd, kan länsstyrelsen begära att det berörda företaget finansierar en särskild konsekvensbedömning för reservatet eller kompenserar det förlorade naturvärdet på annat sätt. Om det berörda reservatet är ett våtmarksområde skall skälig kompensation utgå för naturvärdet.

Förenade kungariket

- Mellan 1996 och 1998 klassificerades 74 nya särskilda skyddsområden. Vid utgången av 1998 fanns det därmed 187 särskilda skyddsområden i Förenade kungariket med en total yta på mer än 7 660 km², dvs. en ökning på mer än 4 000 km² jämfört med slutet av föregående period.

- Ett stort antal områden av vetenskapligt intresse (över 6 500 med en total yta på mer än 21 000 km²) skyddas i Förenade kungariket.
- I Förenade kungariket pågår ett stort antal åtgärder inom jordbruks- och miljöområdet (bl.a. åtgärder som innebär att mark läggs i träda för att främja djurlivet) som beaktar och bidrar till direktivets mål.

Slutsats: Under den aktuella perioden har 1 155 nya särskilda skyddsområden klassificerats och den skyddade ytan har således ökat med nästan 90 548 km² (varav de tre nya medlemsstaterna svarar för 62 004 km²), dvs. ytan har mer än fördubblats jämfört med föregående period.

3.3 Ändamålsenligheten för nätet av särskilda skyddsområden

Den 31 december 1998 fanns det 2 403 särskilda skyddsområden¹⁰. De omfattade 162 450 km², dvs. en yta motsvarande ca 7 % av unionens territorium.

Under den aktuella perioden har Bird Life International genomfört en omfattande undersökning av viktiga fågelområden. Resultaten av denna undersökning offentliggjordes år 2000¹¹. I undersökningen, som omfattar hela den europeiska kontinenten, utpekades viktiga fågelområden utifrån ornitologiska kriterier. Totalt utpekades 3 619 viktiga fågelområden (1 997 områden av internationell betydelse, 1 176 av kontinental betydelse och 446 områden av betydelse för Europeiska unionen). 2 342 av dessa områden ligger i Europeiska unionen. En bedömning av andelen klassificerade områden i Europeiska unionen (i september 1999) som redovisas i undersökningen visar, att även om 54 % av de områden som utpekats som viktiga (1 260 områden) helt eller delvis tagits med, återstår det i inte mindre än 1 375 särskilda skyddsområden som klassificerats av de 15 medlemsstaterna fortfarande 1 082 viktiga fågelskyddsområden (46 %) som inte klassificerats som särskilt skyddsområde, och endast fyra medlemsstater hade klassificerat mer än 75 % av sina viktiga fågelområden.

Även om det har gjorts andra framsteg sedan slutet av denna verksamhetsperiod finns det fortfarande allvarliga brister i flera medlemsstater vid tidpunkten för färdigställandet av denna rapport (december 2001).

¹⁰ 271 särskilda skyddsområden med en sammanlagd yta på 86 km² har klassificerats i Baden-Württemberg av andra naturskyddsskäl än deras betydelse för fåglarna. Förteckningen har därefter krympt, eftersom man endast tagit med områden av ornitologisk betydelse.

¹¹ Heath, M.F. and M.I. Evans (Eds.) 2000. Important Bird Areas in Europe: Priority sites for conservation. 2 vols. Cambridge, UK. BirdLife International (BirdLife Conservation Series, n° 8).

4. JAKT OCH FÅNGST (ARTIKEL 5–9)

4.1 Målen med dessa artiklar

- I artikel 5 fastställs, såvida inte annat föreskrivs i särskilda bestämmelser, ett generellt skyddssystem. Enligt artikeln är det förbjudet att döda eller fånga fåglar, att förstöra eller skada deras bon och ägg, att samla in fågelägg, att störa fåglar och att hålla i fågenskap arter som det i enlighet med artikel 7 inte är tillåtet att jaga eller i enlighet med artikel 9 inte är tillåtet att fånga.
- För att hindra att de kommersiella intressena utövar skadliga påtryckningar på exploateringsnivåerna, är det nödvändigt att inrätta ett allmänt förbud mot saluföring och att begränsa alla undantag till att endast omfatta de arter vars biologiska status tillåter det. Vissa arter (se bilaga III till direktivet) kan emellertid bli föremål för saluföring, under förutsättning att vissa begränsningar respekteras. I **artikel 6** förbjuds dock saluförande av levande eller döda fåglar eller delar av fåglar av de arter som omfattas av direktivet, inbegripet dem som får jagas eller fångas, med undantag för de som anges i bilaga III.
- I **artikel 7** medges och regleras jakt, inbegripet falkenering. I artikeln begränsas jakten till de arter som anges i bilaga II, och som valts ut endast på grundval av biologiska kriterier: populationsnivå, geografisk spridning och reproduktion. Den jakt som bedrivs på en plats får vidare inte motverka ansträngningarna att bevara arterna i deras utbredningsområde och skall ske i överensstämmelse med principerna om ett "förnuftigt utnyttjande" ur ekologisk synvinkel och vara förenlig med bestämmelserna i artikel 2.
- I **artikel 8** förbjuds användningen av alla medel för storskalig eller icke-selektiv fångst eller dödande av fåglar.
- I **artikel 9** medges undantag från bestämmelserna i de artiklar som avser jakt och fångst, av följande tre anledningar:
 1. Fåglarna antas ha orsakat vissa särskilda problem eller skador. Detta gäller endast "hänsyn till människors hälsa och säkerhet, hänsyn till flygsäkerheten, för att förhindra allvarlig skada på gröda, boskap, skog, fiske och vatten samt för att skydda flora och fauna". Ett undantag kan då medges "om det inte finns någon annan lämplig lösning" (artikel 9.1 a).
 2. För forsknings- och utbildningsändamål, för återinplantering och återinförsel, men alltid under sträng kontroll och endast om det inte finns någon annan lämplig lösning (artikel 9.1 b).
 3. "under strängt kontrollerade förhållanden och på selektiv grund" kan "fångst, hållande i fångenskap eller annan förnuftig användning av vissa fåglar i litet antal" tillåtas. Med "förnuftig" menas att denna användning har en gynnsam effekt på direktivets allmänna mål (artikel 9.1 c).

De formella krav som fastställs i direktivet för att bibehålla fågelpopulationerna på en nivå som svarar mot ekologiska, vetenskapliga och kulturella behov, med beaktande av ekonomiska krav och rekreationsbehov (artikel 2) gäller utan undantag. Även de krav som avser bevarande av livsmiljöer och förhindrande av förorening (artiklarna 3 och 4) gäller utan undantag.

Dessa undantag får endast beviljas på vissa villkor, t.ex. om det saknas lämpliga alternativ, och de skall vara förknippade med en sträng kontroll. Vad gäller den tredje anledningen finns det dessutom en begränsning till ett "litet antal". Detta begrepp är nödvändigtvis relativt och när undantaget gäller exploatering, uttrycks det bäst genom en jämförelse mellan exploateringsnivån och den årliga dödligheten för de populationer som berörs av undantaget. Ett undantag som innebär att det årliga dödstalet för dessa populationer minskar med mindre än 1 % kan matematiskt sett anses vara ett "litet antal" eftersom inverkan av detta undantag är mindre än den osäkerhet som är förknippad med födelse- och dödstalen. I detta fall är exploateringen också "liten" jämfört med de vanliga siffrorna för jakt, vilket är förenligt med behandlingen av jakt i enlighet med den allmänna bestämmelsen (artikel 7) i direktivet, och andra former av exploatering genom ett undantagssystem.

4.2 Ny lagstiftning som har införts under den aktuella perioden och viktiga ändringar i den befintliga lagstiftningen

Artikel 5 Generellt system för skydd av samtliga fågelarter som omfattas av direktivet

Viktiga ändringar i det generella system för skydd av fågelarter som har trätt i kraft under den aktuella treårsperioden presenteras för varje medlemsstat, och i förekommande fall för varje region.

Belgien

I regionerna Vallonien och Bryssel har det inte gjorts några viktiga ändringar i skyddssystemet jämfört med föregående period. Med anledning av EG-domstolens beslut i mål C-149/94 ("Vergy- domen"), där det slås fast att fåglar som fötts upp i fångenskap inte omfattas av direktiv 79/409/EEG, har regionen Flandern ändrat vissa föreskrifter om hållande av sådana fåglar.

Danmark

Det har inte gjorts några viktiga ändringar i det generella systemet för skydd av fågelarter under den aktuella perioden.

Tyskland

Det har inte gjorts några viktiga ändringar i det generella skyddssystemet under den aktuella perioden.

Grekland

Det har inte gjorts några ändringar i det generella skyddssystemet under den aktuella perioden.

Spanien

Det har inte gjorts några ändringar i det generella skyddssystemet under den aktuella perioden.

Frankrike

Det har inte gjorts några ändringar i det generella skyddssystemet under den aktuella perioden.

Irland

Det har inte gjorts några ändringar i det generella skyddssystemet under den aktuella perioden.

Italien

Det har inte gjorts några ändringar i det generella skyddssystemet under den aktuella perioden.

Luxemburg

Det har inte gjorts några ändringar i det generella skyddssystemet under den aktuella perioden.

Nederländerna

Med anledning av EG-domstolens beslut i mål C-149/94 ("Vergy- domen"), där det slås fast att fåglar som fötts upp i fångenskap inte omfattas av direktiv 79/409/EEG, har Nederländerna ändrat vissa föreskrifter om hållande av sådana fåglar.

Österrike

Det har inte gjorts några viktiga ändringar i det generella skyddssystemet under den aktuella perioden.

Portugal

Det har inte gjorts några ändringar i det generella skyddssystemet under den aktuella perioden.

Sverige

1997 ändrades 4 § i jaktlagen för att omsätta målen i direktiv 79/409/EEG i nationell rätt. Det generella skyddet omfattar därmed samtliga fågelarter, även sådana som tillfälligt förekommer naturligt i landet.

Finland

Artskyddet regleras i den nya naturvårdslag som trädde i kraft den 1 januari 1997. I denna lag föreskrivs ett generell skydd av fågelarter och däggdjur, som dock inte omfattar vilt och icke fredade djur enligt 5 § i jaktlagen.

Förenade kungariket

Det har inte gjorts någon ändring i det generella skyddssystemet under den aktuella perioden.

4.3 Ändringar i medlemsstaternas jaktbestämmelser, avseende antal arter som får jagas, jaktsäsongens begynnelse- och slutdatum, och områden där det är förbjudet att jaga.

Alla fågelarter omfattas inte av alla bestämmelser i artikel 5 i direktivet. Beroende på populationsnivå, geografisk spridning och tendenser i reproduktionstakten i hela gemenskapen får 24 arter (bilaga II/1) jagas i överensstämmelse med lagstiftningen i medlemsstaterna. 56 andra arter (bilaga II/2) får endast jagas i vissa länder. Ingen av dessa arter får emellertid jagas under de olika häckningssäsongerna. Beträffande flyttfåglar gäller detta förbud även under den period då de återvänder till häckningsplatserna.

Efter de ändringar som har införts genom direktiv 94/24/EEG, varigenom direktiv 79/409/EEG ändras, ser de konsoliderade bilagorna II.1 och II.2 till direktivet vid utgången av den aktuella perioden ut på följande sätt:

<i>Bilaga II.1</i>															
Arter	BE	DK	DE	GR	ES	FR	IE	IT	LU	NL	AT	PT	SE	FI	UK
Anser fabalis	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Anser anser	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Branta canadensis	*	*	*			*	*			*			*	*	*
Anas penelope	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Anas strepera	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Anas crecca	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Anas platyrhynchos	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Anas acuta	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Anas querquedula	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Anas clypeata	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Aythya ferina	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Aythya fuligula	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Lagopus l. scoticus							*								*
Lagopus mutus			*		*	*		*			*		*	*	*
Alectoris graeca			*	*		*		*			*				
Alectoris rufa					*	*		*				*			*
Perdix perdix	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Phasianus colchicus	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Fulica atra	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Lymnocyrtus minimus	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Gallinago gallinago	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Scolopax rusticola	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
Columba livia (1)			*	*	*	*	*	*			*	*			*
Columba palumbus	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*

(1) de populationer som anges här är vilda populationer av arten *Columba livia* och inte populationer som härstammar från tama duvor

* arten förekommer i medlemsstaten och får jagas där i enlighet med artikel 7.3

 arter för vilka det fanns en jaktsäsong i medlemsstaten i slutet av den aktuella perioden

<i>Bilaga II.2</i>															
Arter	BE	DK	DE	GR	ES	FR	IE	IT	LU	NL	AT	PT	SE	FI	UK
Cygnus olor			*								*				
Anser brachyrhynchus	*	*					*								*
Anser albifrons	*	*	*	*		*	*			*			*		*
Branta bernicla		*	*												
Netta rufina					*	*									
Aythya marila	*	*	*	*		*	*			*					*
Somateria mollissima		*				*	*						*	*	
Clangula hyemalis		*				*	*						*	*	*
Melanitta nigra		*	*			*	*						*	*	*
Melanitta fusca		*	*			*	*						*	*	*
Bucephala clangula		*		*		*	*				*		*	*	*
Mergus serrator		*					*						*	*	
Mergus merganser		*					*						*	*	
Bonasa bonasia						*					*		*	*	
Lagopus l. lagopus													*	*	
Tetrao tetrix	*		*M			*M		*			*		*	*	*
Tetrao urogallus			*M			*M		*			*		*	*	*
Alectoris barbara					*			*							
Alectoris chukar				*											
Coturnix coturnix				*	*	*		*			*	*			
Meleagris gallopavo			*								*				
Rallus aquaticus						*		*							
Gallinula chloropus	*			*		*		*				*			*
Haematopus ostralegus		*				*									
Pluvialis apricaria	*	*		*		*	*	*		*		*			*
Pluvialis squatarola		*				*									*
Vanellus vanellus	*	*		*	*	*	*	*							
Calidris canutus		*				*									
Philomachus pugnax						*		*							
Limosa limosa		*				*									
Limosa lapponica		*				*									*
Numenius phaeopus		*				*									*
Numenius arquata		*				*	*								*
Tringa erythropus		*				*									
Tringa totanus		*				*		*							*
Tringa nebularia		*				*									

Larus ridibundus	*	*	*		*						*		*		
Larus cachinnans					*										
Larus canus		*	*										*	*	
Larus fuscus		*	*		*										
Larus argentatus	*	*	*		*								*	*	
Larus marinus		*	*										*	*	
Columba oenas				*	*	*						*			
Streptopelia decaocto		*	*			*					*				
Streptopelia turtur				*	*	*		*			*	*			
Alauda arvensis				*		*		*							
Turdus merula				*		*		*				*	*		
Turdus pilaris				*	*	*		*			*	*	*	*	
Turdus philomelos				*	*	*		*				*			
Turdus iliacus				*	*	*		*				*			
Turdus viscivorus				*	*	*						*			
Sturnus vulgaris				*	*	*						*			
Garrulus glandarius	*	*	*			*		*	*	*		*	*		*
Pica pica	*	*	*	*	*	*		*	*	*		*	*	*	*
Corvus monedula				*	*					*			*	*	*
Corvus frugilegus						*							*		*
Corvus corone	*	*	*	*	*	*		*	*	*		*	*	*	*

* enligt artikel 7.3 får medlemsstaterna tillåta jakt på dessa arter

* M endast hanar

arter för vilka det fanns en jaktsäsong i medlemsstaten i slutet av den aktuella perioden

Artikel 6 Tillstånd att saluföra de arter som nämns i bilaga III, del 2

De nödvändiga villkoren uppfylls i samtliga medlemsstater och inga viktiga ändringar i lagstiftningen har gjorts under den aktuella perioden.

I Sverige har man under den aktuella perioden antagit bestämmelser om tillämpning av 1 § i lag (SFS 1994:1818) om åtgärder beträffande djur och växter som tillhör skyddade arter. I denna paragraf föreskrivs nu att regeringen, i den mån det behövs för att uppfylla Sveriges internationella åtaganden, får meddela föreskrifter angående in- och utförsel, transport, handel, förvaring, preparering och förevisning avseende djur och växter.

I Danmark har tillämpningsområdet för bestämmelserna om handel med levande fåglar, genom bekendtgørelse nr 42 av den 25 januari 1996, utvidgats till samtliga underarter av de arter som omfattas av direktiv 79/409/EEG, även sådana som inte förekommer naturligt i unionens medlemsstater.

I Finland genomförs de aktuella gemenskapsbestämmelserna i den nationella lagstiftningen genom 49 § i den nya naturvårdslag som trädde i kraft den 1 januari 1997.

Enligt 31 § i jaktförordningen (869/1998), är handel med kanadagås, sädgås, årta, alfågel, knipa, småskrake, storskrake, järpe, orre och tjäder samt med identifierbara delar av dessa fåglar och av dem tillverkade produkter förbjuden.

Artikel 7 Exploatering, jakt- och fångstmetoder

Viktiga ändringar som har trätt i kraft under de tre aktuella åren, i förteckningen över fågelarter som får jagas och av jaktsäsongerna, beskrivs för varje enskild medlemsstat.

Belgien

Det har inte gjorts någon betydande förändring jämfört med föregående period. Från och med 1998 (och fram till åtminstone 2003) är emellertid kricka (*Anas crecca*) inte längre upptagen i förteckningen över arter som får jagas i Flandern, och jakt på sjöfåglar är, med undantag för gräsand (*Anas platyrhynchos*), förbjuden i vissa särskilda skyddsområden i Flandern.

Danmark

Genom bekendtgørelse nr 1271 av den 17 december 1996 ändrades bekendtgørelse nr 39 av den 21 januari 1994. I denna lagstiftning fastställs allmänna och lokala jaktsäsonger och där anges att jakt inte får bedrivas mellan solnedgång och soluppgång, utom jakt på änder och gäss. Jaktsäsongen för vilda fåglar ändras endast marginellt.

Tyskland

Inga viktiga ändringar nämns i Tysklands rapport.

Grekland

Varje år, vanligtvis i juli, offentliggör jordbruksministeriet "den årliga jaktförordningen" i vilken de grekiska jaktsäsongerna fastställs. Under 1996 ströks skogsduva (*Columba oenas*) i förteckningen över arter som får jagas i Grekland. Samma år infördes nötskrika (*Garrulus glandarius*) i förteckning över arter som får jagas i Grekland. Nötskrika får emellertid inte jagas i Peloponnesos och på de grekiskak öarna och detta för att skydda de underarter som lever där.

Det bör noteras att nötskrika inte är upptagen i bilaga II till fågeldirektivet för Greklands vidkommande (se direktiv 94/24/EEG).

1996 fastställdes att jaktsäsongen skulle inledas den 20 augusti och avslutas den 28 februari. Under 1998 förkortades jaktsäsongen med en månad (från den 28 februari till den 31 januari) för följande tre arter: årta (*Anas querquedula*), dvärgbeckasin (*Lymnocryptes minimus*) och enkelbeckasin (*Gallinago gallinago*).

Spanien

Spanien har kompletterat uppgifterna i den föregående rapporten, där endast nationell lagstiftning beaktades. Det framgår att de autonoma regionerna inte alltid följer bilagorna till direktiv 79/409/EEG när det gäller förteckningen över de arter som får jagas. Särskilt två arter som inte är upptagna i bilaga II.1 och II.2 till direktivet får jagas i flera autonoma regioner i Spanien, nämligen stare (*Sturnus vulgaris*) och svart stare (*Sturnus unicolor*). Jakt på turkduva (*Streptopelia decaocto*) är också tillåten i vissa autonoma regioner trots att den inte är upptagen som en av de arter som får jagas i Spanien. Dessutom tillåts jakt på en rad arter som betraktas som "skadliga" i Katalonien trots att de inte är upptagna i bilagorna till direktivet, nämligen

rörhöna (*Gallinula chloropus*), koltrast (*Turdus merula*), nötskrika (*Garrulus glandarius*), korp (*Corvus corax*) och gråsparv (*Passer domesticus*). Slutligen är flera exotiska arter (*Lophortyx californicus*, *Colinus virginianus*, *Myopsitta monachus* och *Psittacula krameri*) upptagna i förteckningarna över arter som får jagas i vissa autonoma regioner.

Frankrike

Under den aktuella perioden har inga ändringar gjorts med avseende på de frågor som behandlas i artikel 7.1–7.3.

När det gäller artikel 7.4, och särskilt jaktsäsongen, hade departementens prefekturer, inom vissa reglementsenligt fastställda gränser, rätt att bestämma när jaktsäsongen skulle inledas. Med hänsyn till den ändring av fågeldirektivet som kommissionen föreslagit antog det franska parlamentet den 15 juli 1994 en lag om tillämpning av den s.k. Ornis-metoden. Den 18 juni 1998 överlämnade regeringen en rapport till parlamentet om tillämpningen av denna lag. Syftet med denna rapport är att utvärdera hur lagen från 1994 tillämpas med hänsyn till det vetenskapliga kunnandet och gemenskapslagstiftningens utveckling på området.

Lagen från 1994 upphävdes genom en lag av den 3 juli 1998, varigenom den minister som ansvarar för jaktfrågor fräntas rätten att tidigarelägga datumet för jaktens inledande och prefekturen fräntas rätten att fastställa datum för jaktens avslutande. Dessa datum fastställs i stället i lagen i fråga. De datum som fastställs i den nya lagen förefaller inte ta hänsyn till uppgifterna i regeringsrapporten och de datum för jaktens inledande och avslutande som tidigare fastställdes av prefekturerna och ministern ändras inte i någon större utsträckning. Enligt denna sträcker sig datumen för jaktens avslutande från den 31 januari till den sista februari.

Europeiska kommissionen har genom en skrivelse av den 5 augusti 1998 riktad till franska regeringen avgett ett motiverat yttrande med anledning av att Frankrike underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 79/409/EEG. Av den franska regeringens svarsskrivelse av den 6 oktober 1998 framgår att man tänker inrätta en arbetsgrupp med olika intressenter för att komma fram till hur datum för jakt på flyttfåglar kan fastställas på ett sätt som är förenligt med direktivets principer.

Frankrikes högsta förvaltningsdomstol (Conseil d'État) har upphävt en föreskrift från prefekturen i Landes enligt vilken jakten fick inledas i juli månad. När det gäller datum för jaktens avslutande har samma domstol upphävt en prefektoratsföreskrift där detta datum fastställdes till den 29 februari.

Irland

I slutet av den aktuella perioden (jaktsäsongen 1998–1999) tilläts jakt på ytterligare två arter (*Branta canadensis* och *Anser anser*) jämfört med föregående period. Jaktsäsongen pågick från den 1 till 30 september i hela landet, men på vissa platser utsträcktes säsongen, beroende på art, mycket lokalt till och med den 31 januari.

Italien

Genom en förordning av den 21 mars 1997 utgår följande arter från förteckningen över arter som får jagas: gråsparv (*Passer domesticus*), pilfink (*Passer montanus*), vaktel (*Colinus virginianus*), stare (*Sturnus vulgaris*), råka (*Corvus frugilegus*), kaja (*Corvus monedula*), järpe (*Bonasa bonasia*) och rödspov (*Limosa limosa*).

Luxemburg

Det har inte gjorts någon förändring jämfört med föregående period.

Nederländerna

Ingen information om denna punkt i rapporten.

Österrike

I Österrike är de skyldigheter som följer av direktiv 79/409/EEG förbundsländernas ansvar. Inga viktiga ändringar nämns i förbundsländernas rapport.

Portugal

Genom förordning 136/96 av den 14 augusti 1996 inrättades ett nytt system för skydd av arter som får jagas i enlighet med direktiv 94/24/EEG av den 8 juni 1994.

Sverige

Det har inte gjorts någon förändring jämfört med föregående period.

Finland

Jakten på skogshöns (*Tetrao sp.*) och järpe (*Bonasa bonasia*) är i större delen av Finland öppen från och med den 10 september till och med den 31 oktober med begränsningar i vissa områden.

Förenade kungariket

Det har inte gjorts någon förändring jämfört med föregående period.

Artikel 8 : Läget för lagstiftningen vad gäller bilaga IV till direktivet.

På det hela taget har medlemsstaterna antagit de nödvändiga åtgärderna och ofta har de gjort det innan direktivet trädde i kraft. I medlemsstaternas rapporter nämns inga viktiga ändringar. De enda ändringarna avser följande:

- Blyförgiftning av sjöfåglar. I Storbritannien samarbetar regeringen sedan flera år tillbaka med jägar-, jordbrukar- och naturskyddsorganisationer för att begränsa eller eliminera användningen av blyammunition i våtmarker. Från september 1995 och två år framåt (jaksäsongerna 1995–1996 och 1996–1997) gällde ett förbud på frivillig basis. Även om en viss beteendeförändring märktes har det inte skett någon allmän övergång till annan ammunition. Regeringen har därför meddelat att den bästa lösningen vore att i lag förbjuda användning av blyammunition i Förenade kungarikets våtmarker. I väntan på att denna lagstiftning införs har det ”frivilliga förbudet” förlängts.
- I Finland är det numera förbjudet att använda armborst för jakt (20 § i 1996 års jaktförordning). Enligt 1998 års jaktförordning (nr 869/1998) är det förbjudet att använda automatiska vapen vilkas magasin kan laddas med fler än två patroner för att skjuta fågelvilt och icke fredade fåglar. Enligt samma förordning är det också förbjudet att använda mekaniska anordningar som åstadkommer ljud som hjälpmedel vid jakt.

4.4 Viktiga undantag i skyddssystemet som har införts under den aktuella perioden, eller som har strukits eller ändrats.(artikel 9)

En årlig sammanfattning av rapporterna i artikel 9 som har tillhandahållits av medlemsstaterna har sammanställts för de tre aktuella åren.

Tabell 3. Antal undantag per medlemsstat

	1996	1997	1998
BE (Belgien)	19	18	17
DK (Danmark)	58	40	Uppgifter saknas
DE (Tyskland)	170	754	238
GR (Grekland)	4	4	4
ES (Spanien)	88	109	126
FR (Frankrike)	24	24	41
IE (Irland)	36	46	31
IT (Italien)	16	143	216
LU (Luxemburg)	0	3	4
NL (Nederländerna)	28	16	16
AT (Österrike)	15	19	35
PT (Portugal)	51	38	26
SE (Sverige)	31	33	163
FI (Finland)	20	22	40
UK (Förenade kungariket)	151	254	324

* Alla medlemsstater har lämnat sin årliga rapport till kommissionen, utom Danmark (som inte har lämnat sin rapport för 1998).

Systemet för registrering och redovisning av de uppgifter som medlemsstaterna lämnat i sina rapporter enligt artikel 9 i direktivet har tagits fram och utvecklats av JNCC¹². Systemet var i bruk i de flesta medlemsstater i slutet av den aktuella perioden och utnyttjas i allt större

¹² Joint Nature Conservation Committee är den myndighet i Förenade kungariket som ansvarar för direktiv 79/409/EEG.

utsträckning. Det gör det möjligt för medlemsstaterna att registrera uppgifter enligt en elektronisk mall och att på ett enkelt och effektivt sätt sammanställa information om dessa undantag i en allmän rapport till Europeiska kommissionen.

5. FORSKNING OCH KOMPLETTERANDE ÅTGÄRDER (ARTIKLARNA 10, 11, (13 OCH 14))

5.1 Målen med dessa artiklar

- Skyddet av arter innebär mycket ofta skötsel av deras livsmiljöer. En sådan skötsel förutsätter goda kunskaper om de faktorer som påverkar, eller som ibland bestämmer förekomsten av en art eller en grupp arter i en given livsmiljö. Denna kunskap, vilken är ett resultat av noggrann observation och metodisk forskning, är fortfarande ofta ofullständig och kan förbättras. I detta sammanhang är den vetenskapliga forskning som utgör grunden för en ändamålsenlig skötsel av fågelpopulationer och av deras livsmiljöer en stöttepelare för det generella systemet för bevarande av vilda fåglar. Utvecklingen av detta system och dess samordning mellan medlemsstaterna förtjänar därför att stimuleras. I artikel 10 i direktivet föreskrivs därför att medlemsstaterna skall utföra forskningsarbete för skydd, skötsel och utnyttjande av fågelpopulationerna. I bilaga V till direktivet fastställs en prioriteringslista vad gäller detta.
- Medlemsstaterna är skyldiga att kontrollera införandet av varje art av vilda fåglar som inte förekommer naturligt inom medlemsstaternas europeiska territorium för att försäkra sig om att ett sådant införande inte skadar den lokala floran och faunan. Medlemsstaterna är skyldiga att rådfråga kommissionen om varje förslag till införande. Genom artikel 11 skyddas därför den vilda floran och faunan i sin helhet mot olämpliga införanden av främmande fåglar i unionen.

5.2 Forskning och nödvändigt arbete som måste utföras av kommissionen

Främjande av forskning och åtgärder för skydd, skötsel och exploatering av alla de fågelarter som omfattas av artikel 1.

Under föregående period utarbetade BirdLife International, i samarbete med Wetlands International och med ekonomiskt stöd från ett Life Nature-projekt, åtgärdsplaner på gemenskapsnivå för 23 arter som är allmänt hotade och som förekommer i Europeiska unionen. Sedan dess har kommissionen bidragit till finansieringen av åtta nya åtgärdsplaner, som dels omfattar tre arter (*Aythya nyroca*, *Polysticta stelleri* och *Aquila clanga*) som förekommer i Europa och som betecknades som prioriterade vid den uppdatering som nyligen gjordes av den internationella förteckningen över arter som är allmänt hotade, och dels fem arter i bilaga I till fågeldirektivet (*Botaurus stellaris*, *Gypaetus barbatus*, *Aquila pomarina*, *Hieraaetus fasciatus* et *Tetrax tetrax*). Dessa 31 åtgärdsplaner har godkänts av Ornis-kommittén samt av Bern-konventionen och av konferensen för parterna till Bonnkonventionen.

I dessa åtgärdsplaner tillhandahålls information om arternas status och ekologi, samt om hot och pågående och planerade bevarandeåtgärder. De gör det möjligt att tydligt definiera mål för bevarandet och ett program för prioriterade åtgärder för varje art. De 31 åtgärdsplanerna är tillgängliga på GD Miljös webbplats:

<http://europa.eu.int/comm/environment/nature/directive/birdspriority.htm>

Flera projekt med inriktning på mer angelägna åtgärder som identifierats i åtgärdsplanerna för dessa arter har erhållit finansiellt stöd från Life. Dessa 31 arter förekommer även bland de arter

som anses som prioriterade inom ramen för finansstadgan för LIFE-Nature¹³. Mer information om Life-Nature-projekten finns tillgänglig på GD Miljös webbplats: <http://europa.eu.int/comm/environment/nature/home.htm>

5.3 Forskning och nödvändigt arbete som utförs av medlemsstaterna

Den information som medlemsstaterna har lämnat redovisas nedan.

Belgien

Under den aktuella perioden har flera forskningsprojekt och undersökningar genomförts, i synnerhet följande:

- Fortsatt långsiktig forskning (särskilt ringmärkning och även vinterräkningar av sjöfåglar).
- Årliga räkningar av flytt-, häck- och stannfåglar har genomförts under den aktuella perioden.
- Ett Life-Nature-projekt har genomförts för att se vilka behov som finns och vilka förvaltningsåtgärder som bör vidtas när det gäller livsmiljöer för kornknarr (*Crex crex*).

Tyskland

Flera forsknings- och bevarandeprojekt har genomförts eller påbörjats under den berörda perioden, bland annat följande:

- Telemetriundersökningar (satellit) av vit stork (*Ciconia ciconia*).
- Övervakning av häckfågelpopulationer i Vadehavet.
- Havs- och sjöfåglars fördelning, antal och förflyttning vid Nordsjön.
- Övervakning av flyttfågelpopulationernas utvecklingstendenser.
- Fastställande av ett program för bevarande av populationerna av vit stork (*Ciconia ciconia*) i Östeuropa
- Inrättande av ett system för övervakning av djurpopulationer med fåglar som exempel.
- Utvärdering av hur de nationella och internationella projekten har bidragit till att bevara fågelarter som är mycket hotade i regioner med intensivt jordbruk i Tyskland samt av konflikter och möjliga lösningar
- Global analys av de hotade flyttfågelarterna för att skapa ett globalt informationsregister
- Uppdatering av ”röda listan” över häckfåglar i Tyskland
- Övervakning av 100 nyckelarter som ett system för att utvärdera resultaten av naturskyddsprogrammen

¹³ Life-Nature är det ekonomiska instrument som stöder Europeiska unionens naturvårdspolitik.

- Utvärdering av de nya ekosystemen ("Neozoen") i enlighet med naturskyddskriterierna

Grekland

Under den aktuella perioden har flera forskningsprojekt och undersökningar genomförts om fåglar och deras livsmiljöer, i synnerhet följande:

- Fortsatt långsiktig forskning (t.ex. ringmärkning och vinterräkning av sjöfåglar).
- En särskild ringmärkningskampanj (på öarna Lesbos och Antikythyra, av vidare i Evrosdeltat och av fågelungar av arterna rödnäbbad trut (*Larus audouinii*) och dvärgskarv (*Phalacrocorax pygmaeus*).
- Vetenskapliga studier om ekologin och bevarandet av hotade arter som till exempel krushuvad pelikan (*Pelecanus crispus*) och vit pelikan (*P. onocrotalus*), eleonorafalk (*Falco eleonora*), medelhavslira (*Puffinus yelkouan*) och gulnäbbad lira (*Calonectris diomedea*).
- Diverse forskning i samband med doktorsavhandlingar, bl.a. om geografiska variationer hos alpkråka (*P. pyrrhocorax*), analys av bekämpningsmedelsrester hos storskarv (*Phalacrocorax carbo*), genetiska variationer hos bofink (*Fringilla coelebs*), DNA-undersökning av balkanflugsnappare (*Ficedula semitorquata*) och undersökning av kungsörn (*Aquila chrysaetos*) i Dadiareservatet.

Spanien

Ett stort antal studier och uppföljningar av fågelpopulationerna har genomförts i Spanien mellan 1996 och 1998 både på central naturvårdsmyndighetsnivå samt på autonom regionsnivå eller i vissa särskilda skyddsområden:

- På central myndighetsnivå har följande verksamhet genomförts: förvaltning och insamling av uppgifter om ringmärkning, genomförande av en bevarandeplan för lammgam (*Gypaetus barbatus*), kartläggning av häckande populationer av spansk kejsarörn (*Aquila adalberti*), årliga räkningar av sjöfåglar och atlas över häckfåglar i Spanien.
- På autonom regionsnivå har ett flertal undersökningar genomförts beträffande de många biologiska aspekterna på bevarande av hotade arter, förvaltning av livsmiljöer och populationsövervakning.

Frankrike

De genomförda åtgärderna omfattar bland annat följande:

- Program för att bevara eller rädda hotade fågelarter med stöd av Life (Aegypius monachus, Falco naumanni, Oxyura leucocephala, Gypaetus barbatus)
- Inventeringar och övervakning av häckande havsfågelpopulationer genom ringmärkning, märkning och återinfångning (*Calonectris diomedea*, *Puffinus puffinus*, *Puffinus yelkouan*, *Hydrobates pelagicus*, *Morus bassanus*), flera dagrovfåglar, *Phoenicopiterus ruber*, m.fl.
- Vinterinventering av storskarv (*Phalacrocorax carbo*).

- Övervakning och inventering av häckande populationer av rödrommar och hägrar (*Botaurus stellaris*, *Ixobrychus minutus*, *Nycticorax nycticorax*, *Ardeola ralloides*, *Bubulcus ibis*, *Egretta garzetta*).
- Märkning och ringmärkning av trädlevande hägrar i Camargue.
- Inventering av antalet häckande exemplar av svart stork (*Ciconia nigra*) och vit stork (*Ciconia ciconia*) samt märkning och övervakning av franska storkpopulationer och deras förflyttningar.
- Undersökning av etablering, spridning och överlevnad av en införd art (*Threskiornis aethiopicus*).
- Inventeringar av övervintrande andfåglar (*Anatidae*) och vadare. För andfåglar planeras även inventeringar under flytt- och häckningsperioden samt en analys av fortplantningskronologin.
- För olika arter av hönsfåglar (*Alectoris graeca*, *Perdix perdix hispanica*) och av skogshöns (*Tetrao urogallus*, *Tetrao tetrix*, *Bonasa bonasia* och *Lagopus mutus*) har det utarbetats åtgärdsplaner som syftar till att upprätthålla och bevara populationerna. I samband med dessa åtgärdsplaner inleddes 1998 en undersökning av exploateringen. Sedan dess krävs exploateringsstillstånd ("carnets de prélèvements").
- Nationell undersökning om exploatering av de flesta landbaserade flyttfågelarter under jaktsäsongen 1998–1999.
- Inventering och övervakning genom märkning av häckande populationer av morkulla (*Scolopax rusticola*).
- Övervakning av populationutveckling hos lärkor (*Alaudidae*), duvor (*Colombidae*) och trastar (*Turdidae*) som får jagas i Frankrike.
- Nationella program för övervakning av allmänt förekommande fåglar som gör det möjligt att studera populationsvariationer i synnerhet hos tättingar.
- Nationell inventering av antalet häckande vadarfåglar och måsfåglar.
- Undersökningar av förflyttningar samt geografisk och tidsmässig dynamik hos vadarfåglar och måsfåglar (*Himantopus himantopus*, *Larus melanocephalus*, *Larus ridibundus*, *Larus genei*, *Larus michaellis*).
- Undersökning av hotade arters populationsstatus och förflyttningar (bl.a. *Platalea leucorodia*, *Gypaetus barbatus*, *Gyps fulvus*, *Aegypius monachus*, *Circus gallicus*, *Hieraaetus pennatus*, *H. fasciatus*, *Pandion haliaetus*, *Falco naumanni*, *Crex crex*, *Tetrax tetrax*, *Larus audouinii*, *Sterna dougalli*, *Lanius minor*).
- Program för återinförande, förstärkning och övervakning av rovfågelpopulationer, särskilt gamar (*Gypaetus barbatus*, *Gyps fulvus*, *Aegypius monachus* och *Neophron percnopterus*).
- Inventering, bl.a. i samband med höstflyttningen, och övervakning av häckande populationer av flera rovfågelarter.

Irland

Följande specifika åtgärder avseende hotade fågelarter har genomförts i Irland under perioden 1996–1998:

- Bevarandet av tärnor, särskilt Dougall-tärnan (*Sterna dougalli*) vars antal i Irland (687 par 1996, 650 par 1997 och 658 par 1998) är av internationell betydelse,
- Införande av en brådslande räddningsplan för kornknarren (*Crex crex*).
- Kontroll av störningsfaktorer, förbättring av betesmarker för den grönländska underarten av bläsgåsen (*Anser albifrons flavirostris*) har tillsammans med utpekandet av särskilda skyddsområden i Wexford county och upprätthållandet av jaktförbudet lett till att antalet exemplar av denna art ökat.
- Rapphönan (*Perdix perdix*), varav endast två livskraftiga populationer finns kvar i Irland, har varit föremål för statsunderstödd forskning. På grundval av denna studie har en nationell bevarandestrategi utvecklats.
- Diverse annan forskning har bedrivits. Denna verksamhet omfattar, förutom långsiktiga forskningsprogram (ringmärkning av fåglar och kampanjer för vinterräkning av sjöfåglar), inventering av havsfågelkolonier och program för övervakning av häckande populationer av flera fågelarter med ogynnsam bevarandestatus som är upptagna i bilaga I till direktiv 79/409/EEG.

Italien

I Italien har bland annat följande åtgärder genomförts:

- Upprättande av en förvaltningsplan för vissa särskilt hotade arter som är upptagna i bilaga I till direktiv 79/409/EEG, dvs. purpurhöna (*Porphyrio porphyrio*), smalnäbbad spov (*Numenius tenuirostris*) och rödnäbbad trut (*Larus audouinii*).
- Olika program för långsiktig övervakning, såsom vinterräkning av sjöfåglar och övervakning av flyttning, i synnerhet inom projektet "Petites Îles".
- Genetisk analys av rapphöna av släktet *Alectoris*.

Luxemburg

Den ornitologiska forskningen i Luxemburg bedrivs på frivillig basis och i första hand inom den nationella fågelskyddsorganisationen (Ligue Nationale pour la protection des oiseaux). Den vetenskapliga verksamheten har huvudsakligen bestått i följande:

- Ringmärkningskampanjer och inventeringar av inhemska och flyttande arter
- Offentliggörande av vetenskapliga och populärvetenskapliga skrifter
- Olika program för övervakning och förvaltning av reservat och livsmiljöer, bl.a. i syfte att stärka populationerna av följande hotade fågelarter: buskskvätta, rapphöna, hackspettar, järpe och svart stork.

I slutet av den aktuella perioden (i januari 1998) bildades Luxemburgs ornitologiska centrum (Centrale Ornithologique du Luxembourg). Centrumets uppgift är att handha ornitologiska data, uppdatera den ”röda listan” över Luxemburgs fågelfauna, organisera inventeringsarbete och fältobservationer och samarbeta med olika luxemburgska naturvårdsmyndigheter. Centrumet skall också svara för den närmare utformningen av projekt för att bevara hotade arter och för kontakter med utländska och överstatliga organisationer.

Nederländerna

Bland annat följande projekt för skydd och förvaltning av fåglar har fått finansiellt eller annat stöd:

- Undersökning av hur intaget av giftiga ämnen påverkar fortplantningsförmågan hos fiskätande arter.
- Program för övervakning av häck- och flyttfågelarter i Nederländerna.
- Program för ringmärkning av fåglar.
- Inventering av antalet fåglar i områden som klassificerats som särskilda skyddsområden och i områden som ännu inte klassificerats.

Finland

- Miljöministeriet har bildat en arbetsgrupp vars uppgift är att upprätta en förteckning över hotade arter i Finland, att bestämma vilka arter som skall vara prioriterade och för vilka arter Finland har ett särskilt ansvar. Man planerar också att följa hur dessa arter och deras naturliga livsmiljöer utvecklas med tiden.
- Inventeringar har gjorts i områden som är viktiga för skyddet av naturen.
- Övervaknings- och räkningsprogram har genomförts under den aktuella perioden, särskilt i form av linjeinventeringar, samt ringmärkning och nationell övervakning av olika arter (*Aquila chrysaetos*, *Pandion haliaetus*, *Dendrocopos leucotos* m.fl.).
- Offentliggörande av en atlas över häckfåglar 1998¹⁴, där resultaten av de undersökningar som gjordes 1974–1979 och 1986–1989 redovisas.
- Undersökning av hur jakt och predation påverkar olika arter av skogshöns.
- Analys av metoder för att förebygga de skador som vissa fåglar (andfåglar och skarvar) kan förorsaka på odlingar och fiskodlingar.
- Undersökning av hur kemiska föroreningar påverkar fåglar och miljö.
- Övervakning och räkning av kolonier av storskarv (*Phalacrocorax carbo*).

¹⁴

Väisänen, R.A. P. Koskimies & E. Lammi. 1998 Muuttuva pesimälinusto. Otava, Helsingfors.

Förenade kungariket

JNCC (Joint Nature Conservation Committee) och de regionala naturvårdsmyndigheterna har fortsatt sina forskningsinsatser om bevarande och skötsel av fågelpopulationer.

- Dessa insatser omfattar långsiktig övervakning av fågelpopulationer (bl.a. Common Bird Census och dess efterföljare Breeding Bird Survey, Wetland Bird Surveys som omfattar ett nät av nära 1 500 områden, vinterräkningar av sjöfåglar, övervakningsprogram för sjöfåglar (Seabird Monitoring Programme), övervakning av sällsynta häckfåglar (Rare Breeding Birds Panel), ringmärkning av fåglar osv.).
- En sammanslutning av ornitologiska organisationer i Förenade kungariket offentliggjorde 1998 ett viktigt referensverk över de bästa övervakningsmetoderna för ett stort antal fågelarter¹⁵.
- Det har bedrivits biologisk forskning om bevarande av fåglar, särskilt om effekterna av fiskätande fåglars och rovfåglars predation.
- Ett annat viktigt forskningsområde har varit att utveckla ett snabbvarningssystem som baseras på häckfågelpopulationernas observerade utvecklingstendenser. Detta system gör det möjligt att, via en analys av de utvecklingstendenser som registrerats av de olika långsiktiga övervakningssystemen, identifiera arter vars bevarande kräver särskild uppmärksamhet.
- 1998 inleddes ett program samordnat på nationell nivå för standardiserad övervakning av områden som är viktiga för skyddet av naturen.
- Det har även genomförts ett antal andra särskilda forskningsstudier om ekologin, populationsdynamiken samt analyser över arternas bevarandebestånd.

5.4 Införande av fågelarter som inte förekommer naturligt inom medlemsstaternas europeiska territorium

Den information som medlemsstaterna har lämnat sammanfattas nedan.

Tyskland

Det har inte förekommit något införande av icke inhemska fågelarter i Tyskland mellan 1996 och 1998.

Grekland

Det har inte förekommit något införande av exotiska arter i Grekland mellan 1996 och 1998.

Spanien

Flera arter har förts in av jaktskäl. Det handlar särskilt om fasan (*Phasianus colchicus*) och japansk vaktel (*Coturnix japonica*) i ett antal regioner, samt av svart frankolin (*Francolinus*

¹⁵ Gilbert G., Gibbons D.W. & J. Evans. 1998. Bird monitoring methods. RSBP, BTO, WWT, JNCC, ITE & the Seabird Group. 464 ff.

francolinus), kalifornisk vaktel (*Lophoryx californica*) och vaktel (*Colinus virginianus*) i Balearerna.

En sydamerikansk papegojart (*Myopsitta monachus*) har etablerat sig utan att avsiktligt ha förts in. Detta verkar leda till problem, särskilt i Katalonien, där man under 1998 genomförde en undersökning om artens spridning och utbredning.

Irland

Mellan 1995 och 1998 övervakades populationerna av den införda arten amerikansk kopparand (*Oxyura jamaicensis*). Man drog slutsatsen att artens spridningsområde ökat i Irland, liksom antalet exemplar. I samband med flyttning och övervintring förekommer grågås (*Anser anser*) och kanadagås (*Branta canadensis*) naturligt i Irland. Dessa båda gåsararter har även förts in som häckfåglar och de naturaliserade populationerna skulle kunna ge upphov till problem (konflikter med jordbruket och med andra inhemska arter) om de fortsätter att breda ut sig. Vid en inventering av häckande populationer som genomfördes 1994 fann man 977 grågäss och 538 kanadagäss. Antalet kanadagäss hade mer än fördubblats sedan föregående räkning 1969.

Italien

Inga nya arter har förts in i Italien under den aktuella perioden. Häckande populationer av olika arter som förts in avsiktligt eller oavsiktligt förekommer i varierande storlek på halvön. Kusthäger (*Egretta gularis*) har nyligen börjat häcka; helig ibis (*Threskiornis aethiopicus*) är lokalt naturaliserad; knölsvan (*Cygnus olor*) är naturaliserad; kanadadagås (*Branta canadensis*) har häckat i några fall; kaliforniavaktel (*Callipepla californica*) försöker acklimatisera sig; vitstrupig vaktel (*Colinus virginianus*) är naturaliserad i norra Italien; berghöna (*Alectoris chukar*) är naturaliserad lokalt; svart frankolin (*Francolinus francolinus*) en enda population; Erckels frankolin (*Francolinus erckelii*) en enda population; fasan (*Phasianus colchicus*) är naturaliserad; *Psittacus krameri* är naturaliserad lokalt; munkparakit (*Myiopsitta monachus*) är naturaliserad lokalt; *Paradoxornis alphonsianus* en enda population; Helenaastrild (*Estrilda astrild*) häckar sporadiskt; tigerfink (*Amandava amandava*) är naturaliserad lokalt; *Acridotheres tristis* har häckat i några fall.

Luxemburg

Inga exotiska arter har avsiktligt förts in i Luxemburg. Vissa exotiska änder som oavsiktligt kommit ut i naturen har rapporterats.

Finland

Inga exotiska arter har avsiktligt förts in i Finland under den aktuella perioden.

Förenade kungariket

Inga exotiska arter har avsiktligt förts in i Förenade kungariket under den aktuella perioden.

Problemen med oavsiktligt införande och risken för att populationer av införda fåglar sprider sig har diskuterats ingående. För att förhindra att arter förs in där det inte är lämpligt rekommenderas att lagstiftningen ändras och att kontrollerna skärps.

Rare Breeding Birds Panel har beslutat att utvidga sin insamling av uppgifter om sällsynta häckfåglar till att även omfatta införda arter som häckar (utom sådana som redan är väletablerade).

Införda arter som ännu inte etablerat sig övervakas fortlöpande i samband med vinter-räkningarna. Antalet sådana arter och antalet enskilda exemplar tenderar att öka, vilket ger upphov till frågor. Etablerade arter såsom kanadagås (*Branta canadensis*) och amerikansk kopparand (*Oxyura jamaicensis*) har också en tendens att öka.

Under den aktuella perioden har Förenade kungarikets regering fäst särskild vikt vid de åtgärder som måste vidtas för att minska det allvarliga hotet mot den inhemska kopparandens överlevnad p.g.a. korsning med den införda amerikanska kopparanden. Med ledning av resultaten av den forskning som bedrevs under förra perioden, särskilt om möjligheten och metoderna för att kontrollera populationerna av den amerikanska kopparanden, har det rekommenderats att tillämpa resultaten i större skala. 1998 inrättades en särskild arbetsgrupp för kopparanden. Gruppen lade fram sina rekommendationer i oktober 1998 och ett pilotprojekt inleddes i januari 1999. Syftet är att undersöka möjligheten att på tio år utrota populationen av amerikansk kopparand i Storbritannien och att beräkna hur mycket detta skulle kosta.